



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 99. Triginta & una Propositiones ab Alexandro VIII. Papa proscriptæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII.
A. C. 1690.

§. XCIX.

*Triginta & una Propositiones ab
Alexandro VIII. Papa pro-
scriptæ.*

*Argentre
Coll. Jul.
t. 3. p. 371.*

Verum hoc Quesnelli gaudium inde conceptum haud diu duraverat; Jesuitæ enim tam Musnieriani peccati, quam plurium propositionum ex eorum libris depromptarum damnationem ægre ferentes, vicem rependere intenti erant: quapropter ut vicissim quamplurimas propositiones ex Jansenistarum potissimum libris extractas corraferunt, easque apud Humbertum Guilielmum a Præcipiano Archiepiscopum Mechliniensem denuntiarunt. Hic vero præcipuos Lovaniensis Academix Doctores per novas, nimisque rigidas opiniones, Ecclesix & fidelibus noxias in Belgio corrumpi ratus, sollicitatis etiam plusquam quinquaginta aliis de Clero tam Regulari quam Sæculari, hæc propositiones per Procuratorem suum Romæ severe discutiendas detulit: Cæptum est examen jam anno hujus sæculi octogesimo secundo, in octo ferme annos extractum, tandem vero Alexander VIII. habita Generali Romanæ & Universalis Inquisitionis Congregatione die septima Decembris

cembris triginta & unam propositiones Sæc. XVII.
A. C. 1690.
proscripsit, „edito decreto sequenti

„Sanctissimus Dominus noster Alexan-
der Divina Providentia Papa VIII. pro
„Pastorali cura ovium a Christo Do-
„mino sibi commissa, de earum Salute
„solicitus, ut inoffenso gradu per re-
„ctas semitas possint incedere, & pa-
„scua nimium perniciofa in pravis do-
„ctrinis exhibita vitare, unius supra
„triginta Propositionum examen plu-
„ribus in Sacra Theologia Magistris,
„& deinde Eminentissimis, ac Reve-
„rendissimis Dominis Cardinalibus con-
„tra hæreticam pravitatem generalibus
„Inquisitoribus commisit; qui tantum
„negotium diligenter aggressi, eique
„sedulo, ac pluries incumbentes super
„unaquaque ipsarum sua suffragia San-
„ctitati suæ singillatim detulerunt. „

„Propositiones autem sunt infra
„scriptæ: videlicet.

I. In statu naturæ lapsæ, ad pecca-
tum mortale, & demeritum sufficit illa
libertas, qua voluntarium ac liberum
fuit in causa sua, peccato originali, &
voluntate Adami peccantis.

II. Tametsi detur ignorantia invin-
cibilis juris naturæ, hæc in statu na-
turæ lapsæ operantem ex ipsa non ex-
cusat a peccato formali.

III

Sæc. XVII. III. Non licet sequi opinionem probabilem; vel inter probabiles probabilissimam.

A. C. 1690. IV. Christus dedit semetipsum pro nobis oblationem Deo; non pro solis electis, sed pro omnibus & solis fidelibus.

V. Pagani, Judæi, Hæretici, aliique hujus generis nullum omnino accipiunt a Jesu Christo influxum; adeoque hinc recte inferes, in illis esse voluntatem nudam, & inermem sine omni gratia sufficienti.

VI. Gratia sufficiens statui nostro non tam utilis, quam perniciosa est, sic, ut proinde merito possimus petere, *a gratia sufficienti libera nos, Domine.*

VII. Omnis humana actio deliberata, est Dei dilectio, vel mundi: Si Dei, Charitas Patris est; si mundi, Concupiscentia Carnis; hoc est, mala est.

VIII. Necessè est infidelem in omni opere peccare.

IX. Revera peccat, qui odio habet peccatum, mere ob ejus turpitudinem, & disconvenientiam cum natura, sine ullo ad Deum offensum respectu.

X. Intentio, qua quis detestatur malum, & prosequitur bonum, mere ut cælestem obtineat gloriam, non est recta, nec Deo placens.

XI.

XI. Omne, quod non est ex fide Sæc. XVII.
Christiana supernaturali, quæ per di- A. C. 1690.
lectionem operatur, peccatum est.

XII. Quando in magnis peccatori-
bus deficit omnis amor, deficit etiam
fides; & etiamli videantur credere,
non est fides divina, sed humana.

XIII. Quisquis etiam æternæ mer-
cedis intuitu Deo famulatur, charitate
si caruerit, vitio non caret; quoties
intuitu licet beatitudinis operatur.

XIV. Timor Gehennæ non est Su-
pernaturalis.

XV. Attritio, quæ Gehennæ, &
pœnarum metu concipitur, sine dile-
ctione benevolentia Dei propter se,
non est bonus motus, ac supernatu-
ralis.

XVI. Ordinem præmittendi satisfac-
tionem absolutioni induxit, non poli-
tia, aut institutio Ecclesiæ, sed ipsa
Christi lex, & præscriptio, natura rei
idipsum quodammodo dictante.

XVII. Per illam praxim mox absol-
vendi, ordo Pœnitentiæ est inversus.

XVIII. Consuetudo moderna quoad
administrationem Sacramenti Pœni-
tentiæ, etiamli eam plurimorum ho-
minum sustentet Auctoritas, & multi
temporis diuturnitas confirmet, nihilo-
minus ab Ecclesia non habetur pro usu,
sed abusu.

XIX.

Sæc. XVII. XIX. Homo debet agere tota vita
 A. C. 1690. pœnitentiam pro peccato Originali.

XX. Confessiones apud Religiosos factæ pleræque, vel sacrilegæ sunt, vel invalidæ.

XXI. Parochianus potest suspicari de Mendicantibus, qui Eleemosynis communibus vivunt, de imponenda nimis levi, & incongrua pœnitentia, seu satisfactione, ob quæstum, seu lucrum subsidii temporalis.

XXII. Sacrilegi sunt judicandi, qui jus ad Communionem percipiendam prætendunt, antequam condignam de delictis suis pœnitentiam egerint.

XXIII. Similiter arcendi sunt a Sacra Communione, quibus nondum inest amor Dei purissimus, & omnis mixtionis expers.

XXIV. Oblatio in Templo, quæ fiebat a B. V. M. in die Purificationis suæ per duos pullos columbarum, unum in holocaustum, & alterum pro peccatis, sufficienter testatur, quod indiguerit Purificatione, & quod Filius, qui offerebatur, etiam macula Matris maculatus esset, secundum verba legis.

XXV. Dei Patris simulacrum nefas est Christiano in Templo collocare.

XXVI. Laus, quæ defertur Mariæ, ut Mariæ, vana est.

XXVII.

XXVII. Valuit aliquando Baptismus sub hac forma collatus: *In nomine Patris, &c. prætermisissis illis: Ego te baptiso.* Sæc. XVII.
A. C. 1698.

XXVIII. Valet Baptismus collatus a Ministro, qui omnem ritum externum, formamque baptizandi observat; intus vero in corde suo apud se resolvit: *Non intendo, quod facit Ecclesia.*

XXIX. Futilis, & toties convulsa est assertio de Pontificis Romani supra Concilium œcumenicum Authoritate, atque in fidei quæstionibus infallibilitate.

XXX. Ubi quis invenerit Doctrinam in Augustino clare fundatam, illam absolute potest tenere, & docere non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam.

XXXI. Bulla Urbani VIII. in *Emnenti*, est subreptitia.

„Quibus mature consideratis, idem
 „SS. statuit, & decrevit triginta & unam supra dictas Propositiones, tanquam temerarias, scandalosæ, male sonantes, injuriosas, hæresi proximas, hæresin sapientes, erroneas, schismaticas, & hæreticas respective esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, & prohibet; ita, ut quicumque illas, aut divisim, aut conjunctim docuerit, defenderit, ediderit, aut de his etiam disputative, publice aut
Hist. Eccles. Tom. LXV. X x pri

Sæc. XVII. „privatim, tractaverit, nisi forsan im-
 A. C. 1690. „pugnando, ipso facto incidat in ex-
 „communicationem, a qua non possit,
 „præterquam in articulo mortis, ab al-
 „lio, quacunq̃ue etiam dignitate sul-
 „gente, nisi a pro tempore Pontifice
 „Romano existente, absolvi. „

„Insuper in districta virtute sanctæ
 „Obedienciæ, & sub interminatione
 „Divini Judicii, prohibet omnibus Christi
 „fidelibus, cujuscunq̃ue conditionis,
 „dignitatis, & status, etiam speciali,
 „& specialissima nota dignis, ne præ-
 „dictas opiniones, aut aliquam ipsarum
 „ad praxim deducant. Non intendit
 „tamen Sanctitas sua per hoc decretum
 „alias Propositiones in majori numero
 „ultra supradictas triginta & unam
 „jam exhibitas, & in hoc decreto non
 „expressas, approbare. „

Quamprimum harum propositio-
 num proscrip̃tio Jansenistis innotuerat,
 mox insano prorsus furore in eam
 debacchati sunt, atque inter eos Ger-
 beronus illam *scandalum Romanæ Curie,*
probrum S. Officii & confusionem Pontifi-
catus Alexandri VIII. appellavit: qui-
 nimo eo temeritatis prolapsi sunt, ut
 de Papa excommunicando inter se agi-
 tarent consilia, haud concoquere va-
 lentes, quod Pontifex trigessimam pro-
 positionem de S. Augustini auctoritate
 dam-

damnarit, quapropter Vaucelius, qui ^{Sæc. XVII.} sub Wallonii nomine latitabat, a Jan- ^{A. C. 1690.} senistis pro tuenda eorum causa Romam deputatus nullo pacto induci poterat, ut vel unquam Alexandri Papæ sequenti anno defuncti exequiis in D. Petri Basilica interesset, aut pro ejus anima in Missæ Sacrificio memoriam haberet.

§. C.

Epistola Cardinalis de Aguiere ad Hennebelum Lovaniensem Doctorem.

Sub idem tempus Joannes Libertus Hennebel in Universitate Lovaniensi Theologiæ Doctor, qui a Belgii Theologis velut alter Arnaldus colebatur, summorum Pontificum Constitutionibus, ac præscriptæ juramenti formulæ satis superque satisfactum credebatur, aut forte credere simulabat, si juramentum hoc ita interpretaretur, ut supra solas quinque Jansenii propositiones caderet, non autem simul supra præfati Authoris librum, ejusque sensum: Quoniam vero Belgii Episcopi acriter falsæ huic interpretationi sese opponerent, & non pauci tam Hennebelum quam eidem adhærentes hæreticorum ac hæresis nota perstringeret, hinc idem querulas ad Josephum Cardina-

X * *

lem